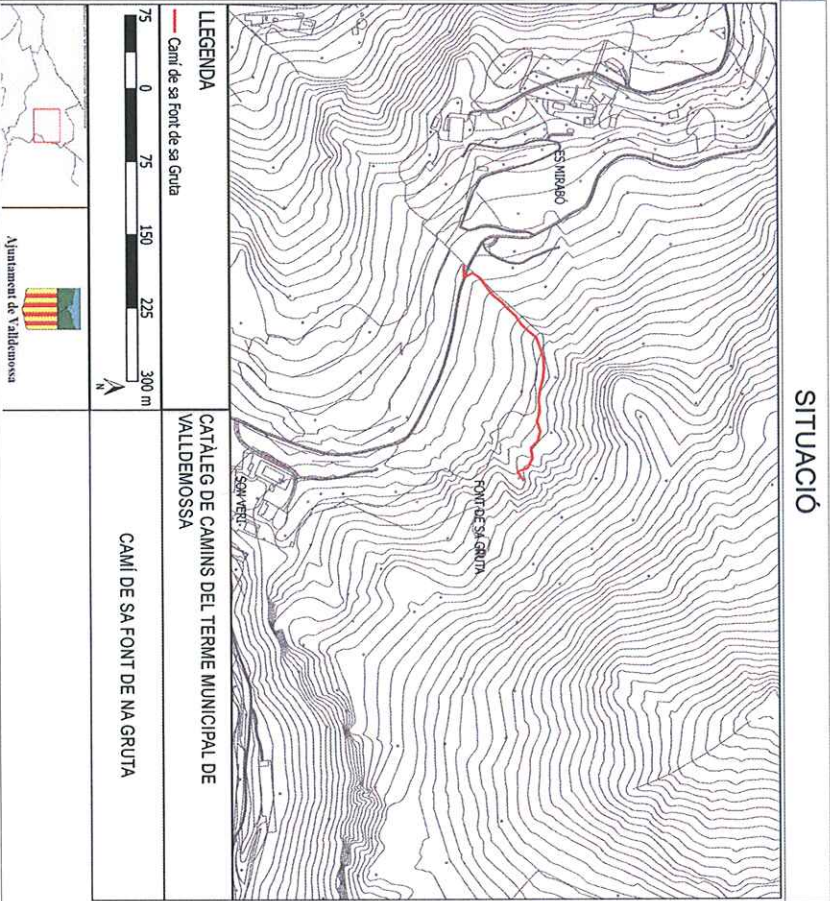

DADES IDENTIFICADES	
Codi	Nom del camí
	Camí de sa Font de sa Gruta
Extrem i topònim inicial	Extrem i topònim final
Camí	Altres
Camí de Bunyola	Font de sa Gruta
Coordenades	
Inici: X= 468502; Y=4394821 Fi: X=468711; Y=4394881	

DADES GENERALS	
Desnivell	Distància/ longitud
43 m	280 m
Altitud màxima	Altitud mínima
466 m	423 m
Dificultat	Severitat del mitjà natural
Fàcil, marxa per un tirany i per superfície de terra.	El medi no està exempt de riscos.

Tram 1. Des del camí de Bunyola, entrada de la finca Son Verí fins la Font de sa Gruta.	
Estat i geometria	Dades funcionals
General: Bo	Tipologia del camí: Ferradura
Longitud: 422m	Restricció de circulació: Vehicles motoritzats i no motoritzats.
Amplada mitjana: 1m/ 2m	

DESCRIPCIÓ I OBSERVACIONS
A més de sinònim de cova la paraula gruta fa referència a una construcció artificial que recrea una cova -fins al punt d'incloure estalactites- i que forma part del disseny dels jardins senyorials, ja des del Renaixement italià.
L'Arxiduc Lluís Salvador la descriu d'aquesta manera: «A baix d'un penyal punxegut cobert d'heure hi ha la cova o gruta de Son Verí, que té dos arcs de mig punt amb un capítell que duu la data de 1591, i un voladís coronat per un bust d'un home amb una bola damunt el cap; en el timpà es veuen el nom de Jesús i un escut amb mitges llunes, i en el costats basaments amb bola i pom.
A l'interior té una volta de canó, al fons roques i una font que brolla d'una pica a la dreta i una altra a l'esquerra, però aquesta darrera només duu aigua després de ploure. És interessant una taula molt ampla amb doïfins

com a potes. A les dues parets laterals hi ha ornaments amb toscs pilars [...]».

Escut dels Verí, antiga família de la noblesa de Mallorca. En el s XIII, apareixen documentats Joan, ardiaca de la Seu de Mallorca; Bernat, síndic del rei Jaume II de Mallorca en l'acte d'inf feudació a Pere el Gran (1279), i Gongal, síndic per la Universitat de Manacor, per jurar fidelitat a Alfons el Franc (1285). Probablement al final del s XIII, aquesta família passà a Menorca, conquerida als musulmans (1287). Joan, natural de Menorca, vengué a Palma a mitjan s XV i es convertí en el genearca de la família Verí. Al llarg dels segles, d'aquesta família sorgiren personatges rellevants fins que, a finals del s XIX acabà la successió masculina i els seus drets i representació passaren als Cotoner. El darrer cap de la família fou Pere Verí i Salas. (GEM, vol XVIII).

Una de grutes més importants de Mallorca, amb un gran valor històric-artístic, va ser la gruta de Son Verí, coneguda anteriorment com a font d'en Porcell, (Valdemossa). Va ser, ja que desaparegué al 2002 degut a una esllavissada provocant que el penyal que ja l'Arxiduc nombrava va caure sobre ella.

Referència al camí en concret, és un recorregut de curta longitud, marcat al principi per un canvi de nivell, fins a arribar a pocs metres de la font on el terreny és més pla. Es caracteritza per ser un camí de ferradura, de terra, que es connecta amb el camí de Bunyola.

INVENTARI D'ELEMENTS		
Tipologia	Estat	Observacions
Marges	Regular	
Font	Dolent	Final del recorregut

RECOMANACIONS

Inclusió a l'Inventari de Béns Municipals
Obertura d'un Expedient d'investigació
Protecció per interès constructiu

IMATGES

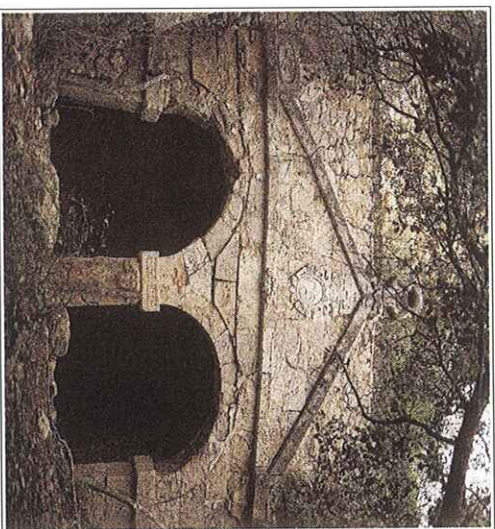

Figura 1. Font de sa Gruta amb el seu estat original
Font: Camins i paisatges (1993) de Gaspar Valero i Martí

Figura 2. Font de sa Gruta amb el seu estat actual.
Font: Joan Riera